

BIFS Top Pigeons need Top Products

Hebben duiven minder weerstand dan vroeger?

Het feit dat deze vraag gesteld wordt, is al een blijk van erkenning van het probleem. Hiervoor de juiste antwoorden en een oplossing aanbrengen, dat is echter een heel andere zaak.

De sanitaire balans opgemaakt in het begin van het seizoen (dit artikel is geschreven begin juni), stelt talrijke problemen bij de jonge duiven in het licht.

Adenovirus:

Een zeker aantal van de sterfgevallen voorafgegaan door diarree met soms braken, werden regelmatig geobserveerd in het begin van het seizoen toen de eerste trainingen moesten beginnen.

Het betreft hier adenovirus denkt U alvast.

Inderdaad, deze symptomen worden gewoonlijk waargenomen bij een infectie met adenovirus. Het betreft hier wel te verstaan adenovirus type I bij jonge duiven. In bepaalde duivenhokken is tot 30 % morbiditeit vastgesteld met een hoge mortaliteit. Het is verbazend om vast te stellen dat op andere duivenhokken de ziekte goedaardig blijft en zich beperkt tot slechts een voorbijgaande diarree, vergezeld van een slechte conditie van de jonge duiven.

Adenovirus type I is vaak gecompliceerd met bacteriële infecties (bijna altijd E. coli). Deze bacteriën verergeren zeer sterk de symptomen en veroorzaken de dood van de vogel. Het is dus logisch dat men zijn toevlucht neemt tot een behandeling met antibiotica (om de bacteriële superinfecties te bestrijden).

Om doeltreffend te zijn moet men een behandeling instellen met een antibioticum waarvoor de kiem gevoelig is. Dit antibioticum moet beschikken over een hoge resorptiegraad t.h.v. de darmen en een groot diffusievermogen t.h.v. de weefsels (Uw dierenarts kan U raad geven hieromtrent).

Volgens onze mening vertegenwoordigen de quinolones van de 3e generatie de voorkeursbehandeling.

Ondanks de antibiotica behandeling, wordt soms blijvende sterfte vastgesteld in bepaalde duivenhokken.

De reden hiervoor is dat er nog een onderliggende oorzaak in het spel is. Bij 80% van de autopsies van jonge duiven waarbij adenovirus type I vastgesteld werd, was dit geassocieerd met circovirus (zie artikel van Duifke Lacht:52e jaargang; nummer 4; maart '99).

Ter herinnering, dit virus heeft een immuno-depressief effect, nl. door aantasting van de bursa van Fabricius. Dit orgaan heeft een fundamentele rol in de vorming en ontwikkeling van het immuunsysteem (alle wetenschappelijke kennis opzij schuivende en om in klare duivenliefhebberstaal te spreken zouden we kunnen zeggen dat het hier een soort AIDS betreft bij duiven).

BIFS Top Pigeons need Top Products

Sinds enkele jaren, spreken de duivenliefhebbers van het adenovirus – coli complex. We geloven dat men nu eerder moet spreken van een adenovirus – circovirus – complex.

Enkele andere ziektegevallen waargenomen in het begin van het seizoen

Zoals U waarschijnlijk al wel weet, is de vaccinatie tegen paramyxovirus verplicht sinds het begin van dit jaar. De duivenpers heeft er grote ruchtbaarheid aan gegeven.

In de praktijk zijn alle duiven gevaccineerd en nochtans hebben we een tiental (zogezegd) gevaccineerde jonge duiven gezien die de typische zenuwsymptomen vertoonden van paramyxovirus. In deze gevallen heeft de duivenliefhebber gemakkelijk spreken dat het de fout is van de dierenarts die de vaccinatie slecht zou uitgevoerd hebben, of dat het vaccin van een slechte kwaliteit zou zijn (hetgeen echt schandalig zou zijn gezien de dure prijs).

Wat is nu in werkelijkheid het probleem?

Bij autopsie van deze jonge duiven hebben we kunnen vaststellen (dankzij uitgebreide laboratoriumonderzoeken) dat deze duiven eveneens besmet waren met circovirus.

Deze ziekte nl. circovirus, heeft alle voordelen van vaccinatie teniet gedaan. Deze duiven, waarvan het immuunsysteem deficiënt was, waren niet in staat om antistoffen te produceren met tot gevolg dat ze geen goede weerstand hebben kunnen opbouwen tegen paramyxovirus.

We hebben een duivenliefhebber gehad uit de regio Luik wiens duivenhok onder quarantaine werd geplaatst in het begin van het seizoen door de diergeneeskundige inspectie.

Inderdaad enkele gevaccineerde jonge duiven vertoonden zenuwsymptomen (type paramyxovirus). Tijdens een telefonisch onderhoud, verzekerde deze duivenliefhebber ons dat zijn duiven gevaccineerd waren. Het is mogelijk dat deze duivenliefhebber oprecht was en dat het hier om enkele duiven gaat die besmet waren met circovirus. Wij wijzen er evenwel op dat we niet de gelegenheid hebben gehad om dit te verifiëren aangezien wij niet de autopsie hebben uitgevoerd op deze duiven. Indien de duivenliefhebber niet gelogen heeft, dan resteert het circovirus als meest geloofwaardige verklaring voor dit probleem.

Geloof maar niet dat de schade toegebracht door het circovirus zich beperkt tot deze twee gevallen.

Sterfte op het nest

Circovirussen zijn verantwoordelijk voor sterfte van jonge duiven in het nest. We hebben de gelegenheid gehad om dit virus te onderzoeken bij enkele jonge duiven van 8 à 15 dagen, die dood gevonden werden in het nest. Alle bacteriologische onderzoeken (salmonella, streptococcus bovis, etc.) bleken negatief. De enige verklaring is dat deze jonge duiven gestorven zijn aan circovirus.

BIFS Top Pigeons need Top Products

Ademhalingsproblemen

We hebben eveneens op consultatie jonge duiven (ongeveer 2 maanden oud) gezien met zeer erge ademhalingsproblemen. Enkelen werden opgeofferd en onmiddellijk voerden wij autopsie uit. Deze vogels vertoonden letsels typisch voor chronische ademhalingsstoornissen (CRD) met verdichting en fibrose van de luchtzakken. Eén van de jonge duiven vertoonde een vergrote lever. Uit laboratoriumonderzoeken bleek dat dit niets te maken had met adenovirus maar veroorzaakt was door het herpesvirus. Het is belangrijk te vermelden dat al deze jonge duiven leden aan een sterke necrose van het immuunsysteem te wijten aan circovirus. Dit verklaart hun gevoeligheid voor ademhalingsinfecties. Dit probleem werd in meerdere duivenhokken opgemerkt.

Tijdens het begin van dit seizoen is circovirus eveneens opgemerkt in associatie met ornithose, paratyphus en coccidiose (meer dan 100.000 oocysten per gram faeces).

Conclusies

Voor ons bestaat er geen twijfel dat in deze virale ziekte de oorzaak moet gevonden worden, van de zeer reële weerstandvermindering van onze reisduiven en van de te frequente toevlucht tot medicamenteuse behandelingen.

Dit leidt overigens tot serieuze vragen: hoe kan men tijdens de verkoop van duiven (waar hoge sommen besteed werden aan aankopen) er zeker van zijn dat de gekochte duiven geen drager zijn van dit verschrikkelijk virus!

Het lijkt dat dit virus dat wij voor de 1e keer in 't licht hebben gesteld in België in 1997 langzaam maar zeker toeneemt in het duivenliefhebbersmilieu.

Het wordt tijd dat de Internationale instanties zich buigen over dit probleem en onderzoekers financiële middelen geven om voor deze ziekte oplossingen te vinden.

Want het is de toekomst van de duivenliefhebber die op het spel staat!!!

Dr.Ing.Mrsc. Duchatel Jean-Pierre en Dr.Vandersanden Ferdy

BIFS
Strodorp 41
3620 Lanaken, Belgium

Tel: +32 (0) 89 721 776
Email: info@bifs.be

www.bifs.be